

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Scriptura sacra

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

SENTENTIA PHILOSOPHICÆ.

quod literis mandatur, id commendari omnium e-

De scriptorum fama DI A L. XLIV.

Franci. Petrarch.

G A V D.

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

quod in se libros scribo? R. Morbus publicus, contagio-

Scribendi impetus ingens est. R. Melancholia species in finibus se-

Scriptura sacra.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Scriptura sacra, Græce ἱεραγραφία, dicitur potest. Sacra scriptura dicitur sancta tripliciter: scilicet à Spiritu sancto à materia, & ab effectu secundum B. Thom. super Epist. ad Rom. lect. 2. col. 1.

Loca Bibliæ.

Scriptura sacra à veteribus pro scripturis sacris Prophetis & apostolicis, Joan. 20. 9. pro lege Galat. 3. 22. scriptura sacra vnde sic & quis eius vult, Exod. 17. 14. & 34. 27. Deuter. 4. 1. & 17. 18. & 31. 9.

Scripturae abusus Luca 4. 16. scripturae cognitio à Christo, Luca. 24. 9. 45. 46. scripturae corruptores puniendi, 2. Petr. 3. 16. scripturae expositio plebi quam necessaria, Proverbia, 29. 18. scripturae finis præcipuus, Rom. 15. 4. scripturae ignorantia, erroris causa, Matth. 22. 29. Marc. 12. 24. scripturae lectio piis necessaria est, Joan. 5. 39. Rom. 15. 4. 1. Thessalonic. 5. 20. 1. Timotheus, 4. 13. Hebr. 5. 14. 2. Petr. 1. 9. & 3. v. 16.

SENTENTIA BIBLICÆ.

Scriptura sacra in veritate radicatur. Iusti sunt omnes sermones mei, non est in eis prauum quid neque peruersum: recti sunt intelligentibus, & æqui inuenientibus scientiam. P. 108. 8. Omnis sermo Dei igneus clypeus est omnibus sperantibus in se. Ne addas quicquam verbis illius, ne te redarguat in iuramentis, mandatum d. 30. Habent Moyses & Prophetas, audiant illos. Luc. 18. Amen, amen, dico tibi, quia quod scimus, loquimur: & quod vidimus, testamur: & testimonium nostrum non accipitis. Ioan. 17. 3. Sermo eius veritas est. Ioan. 17. Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus, quia verum est testimonium eius. 21. De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophetæ, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt, scrutantes, in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi, prænuuntians

pasque in Christo sunt passiones, & posteriores glorias, quibus reuelatum est, quia non sibi metipsis, vobis autem administrabant ea. quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui euange- lizauerunt vobis Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere. 1. Pet. 1.

Non voluntate humana allata est aliquando prophetiam, sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines, 2. Petri primo.

Si quis apposerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libris huius, auferet Deus partem eius de libro vite Apoc. 22.

Ad bonitatem adhortatur.

Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi aduersum Israël & Iudam, & omnes gentes. Iere. 36.

Vae vobis legisperiti! qui tulistis clauem scientiæ, ipsi non introistis, & eos, qui introibant, prohibuistis. Luc. 11.

Si Moyses & Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent. 16.

Si crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi: deme enim ille scripsit. Si autem illius literis non creditis, quomodo verbis meis creditis? Ioan. 5.

Hæc omnia in figura contingebant illis: scriptura sunt autem ad correptionem nostram. 1. Cor. 10.

Omnis scriptura diuinitus inspirata utilis est ad docendum, arguendum, & corrigendum in iustitia, 2. Tim. 3.

Qui susceperunt verbum cum omni auiditate, quotidie scrutantes scripturas, si hæc ita se habent. Ad. 17.

Vehementer iudeos reuincbat publice, ostendens per scripturas esse Christum Iesum. 18.

Habemus firmam prophetiam sermonem, cui beneficiis attendentes quali lucernæ lucenti in caliginoso loco, donec dies eluceat, & lucifer ornatus in cordibus vestris. 2. Pet. 1.

Hanc, ecce vobis charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram ex cito in commotione sinceram mentem, vt memores sitis eorum, quæ prædixi, verborum a sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, præceptorum Domini & Saluatoris. 3.

Virtus manifestatur.

Qui querit legem, replebitur ab ea, & qui inuidiose agit, scandalizabitur ab ea. Eccl. 33.

Vobis datum est nosse mysterium regni cælorum, illis autem non est datum. Matth. 13.

Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis: vt videntes non videant, & audientes non intelligant. Luc. 8.

O stulti & tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt Prophetæ! Et incipiens a Moysæ, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis, quæ de ipso erant. Idem 24.

Tunc aperuit illis sensum, vt intelligerent Scripturas. Ibi. 47.

Scrutamini scripturas, Ioan. 5.

Si quis voluerit voluntatem eius facere, cognoscat doctrinam vt trum ex Deo sit. 7.

Vt vobis obuelatur.

Tu Daniel claudes sermones, & signa librum vsque ad tempus statutum: Plurimi pertransibunt, & multiplex erit scientia. Dan. 12.

Vade Daniel, quia clausi sunt signati que sermones vsque ad tempus. Et impie agent omnes impij usque; intelligent omnes impij: porro docti intelligent. Ibi. 4.

Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed Spiritum, qui ex DEO est: vt sciamus, quæ a DEO tonata sunt nobis, quæ & loquimur non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina Spiritus, spiritualibus comparantes. Corin. 2.

Animalis homo non percipit ea, quæ sunt Spiritus Dei: spiritualis autem iudicat omnia, & ipse a nemine iudicatur. Nos sensum Christi habemus. Ibi. 4.

Litera cecidit, Spiritus autem viuificat. 2. Cor. 3.

Si enim operum Euangelium nostrum: in iis qui preunt, est operum, in quibus Deus huius sæculi excecavit mentes infidelium, vt non fulgeat illuminatio Euangelij gloriæ Christi, cui est imago Dei. 4.

In captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi. 10.

Stultas autem & sine disciplina quæstiones deuota. 2. Timoth. 2. Semper discentes, & nunquam ad scientiam veritatis peruenientes. 3.

Hoc primum intelligentes, quod omnis prophetica scriptura non sit priuata interpretationis. 2. Pet. 1.

PATRYM SENTENTIAE.

Tenta est Christianarum profunditas literarum, vt in eis quoti-

die proficerem, si eas solas ab ineunte pueritia vsq. ad senectutem maximo otio, tummo studio, nullo otio regerem, ut illis, flagrantissimè, cupiditate dicendi hoc conuincam. eadem scriptura quodam loco habeat. Quum consummasset mo, tunc incipit. August. 8. epist. ad Pelagium.

Modus ipse discendi, quo sacra scriptura contextur, quæ in omnibus accessibilis, paucissimis tamen penetrabilis. Nam quæ in ea continet, ea quasi amicus familiaris sine sacco ad cor loquitur doctorem, atq. doctorem. Ea vero, quæ in mythis occurrunt, quæ ipso superbo erigit, quo non audeat accedere mentis, ea la, & inuadita, quasi pauper ad diuitem: sed inuata cetera feruore, hoc in promptis, quod in reconditis habens. Sed etiam taliditudo eadem rursus aperta desideratur, desideratur, quæ modo renouantur, renouata suauiter intinuantur, his inuadit praua corriguntur, & parua nutriuntur, & magna oblectantur. Ibi. 4.

Quæ disputationes, quæ litteræ quorundam philosophorum, quæ leges quorundam iuristarum, quæ præcepta sanctorum, quæ huiusmodi: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, & ximum tantum sicut teipsum: Ad his enim duobus mandatis pendet, & Propheta. Ibi. 4.

Hic philosophia, quoniam omnes omnium naturarum creator fuit. Hic ethica, quoniam bona vita & honestas viuende formatur, quam quam ea, quæ diligenda sunt, & quæ modum diligenda sunt, diliguntur. hoc est, Deus promouenda ethica: quoniam veritas, iusticia, anima rationalis non multum. Hic etiam laudabilior Republicæ iustus: neque enim oportet, ut curas, nisi fundamentum & vinculo fidei, firmæque rationis, quum bonum commune diligitur, summum æque iustitiam. Ibi. 4.

Afferamus diuinam statutam de Scripturis sanctis, & in illis sit grauis appendamus. Idem de bapt. contra Dinar.

Dominus nihil credi voluit aduersus consummatam scripturam, authoritatem. Contra Faust. lib. 1. c. 5.

Scriptura & creatura ad hoc sunt, vt ipse queratur, vt ipse & qui ipsam creatur, & qui illam inspicitur. 1. 2. de Trin.

Hæc scientia nihil præcipit, nisi charitatem: nihil culpam, nisi quod autem ad hoc non pertinet, sicutum esse cognoscitur. Ibi. 4.

Sic loquitur scriptura, vt altitudine superbos irideat, quitate cætos torreat, virtute magnos palcat, affabulose panem nutriat. Ibi. 2. in Gen. c. 19.

Quicquid homo extra didicerit si noxiu est, hoc diuinitus vitale est, hic interuenitur: & cum ibi quisque, inuenitur omnia, ut iter alibi didicit, multo abundantius ibi inuenietur, quæ quam alibi inueniri potest. Ibi. de doctrin. Christi.

Ciuitatem Dei dicimus, cuius scriptura cælestis est, quæ fortibus animorum motibus, sed plane summa pronouentur, ditione super omnes omnium gentium literas, ornata, ut humanorum ingeniorum diuina excellens authoritate subleuet. Ibi. de doctrin. Christi.

Canon ecclesiasticus constitutus est, ad quem Prophetarum & Apostolorum libri pertinent, secundum quos de cæteris libris & infidelium iudicemus. Contra Crescentium lib. 2.

Maior est huius scripturæ authoritas, quam omnis humanæ, nisi perspicacitas. Ibi. 3. super Gen. ad literam.

Nec ego Nicænum, nec tu debes Ariminense tanquam pater caritatis profere concilium: nec ego huius authoritas, nec tu alius detinens Scripturarum authoritatis res cum re, & causa, ratio cun ratione certet. Contra Maximianum lib. 2. c. 14.

Nec catholicis Episcopis consentiendum est, si quibus hæreticis contra Canonicas Scripturas aliquid sentiant. De sentent. Episcoporum c. 10.

Si in Scriptura sacra tantum essent, quæ facillime intelliguntur, nec studiose quereretur, nec suauiter inueniretur veritas. Ibi. 4.

Ad dignitatem scripturæ pertinet, vt sub vna litera multa sententia contineatur: vt sic diuersis intellectibus hominum conueniret, ut quisque miretur, se in diuina scriptura posse inuenire veritatem, mente conceperit, ac per hoc facilius contra infideles delectationes, si aliquid, quod quisque ex sacra scriptura vellet intelligere, inueniret, ad alium sensum recursum possit habere. Ibi. 4.

Quilibet lector, qui exposituram sacram scripturam agerit, quum in sacrarum voluminibus literarum, aliqua vellet inuenire, onante sententia sollicitatur, certa & inconcussa fide conuertitur, usquam deesse veritatem, et si non facile propter magnitudinem rei intellectibus quærentibus occurrit. de prædij. quædam. Ibi. 4.

Scripturarum scripturarum authoritatibus colla subdenda sunt ad intellectum quisque per fidem veniat. de bapt. par. Ibi. 4.

PC

POLYANTHE

Ego solis scripturarum liberis, qui iam canonici appellantur, didici hunc timorem honoremque deferre, ut nullum eorum auctorum scribendo aliquid errasse, si mihi credam, alios autem ita lego ut quantalibet sanctitate doctrinae præpollent, non ideo verum putem, quia ipsi ita senserunt: sed quia mihi vel per illos auctores canonicos, vel probabiliter ratione, quod a vero non abhorreat, persuadere potuerunt. idem epist. 19. ad Hieron.

Non omnia, quae fecit Dominus, scripta sunt, sed quae scribentes putauerunt sufficere, tam ad mores, quam ad dogmata. Cyril. in h. an. l. 12. c. 68.

Diuinas scripturas saepius lege, imo nunquam de manibus tuis sacra lectio deponatur, in scripturis diuinis, per quas solas potes plane Dei intelligere voluntatem: prohiberi quaedam, præcipi quaedam, concedi aliqua, suaderi nonnulla prohibentur mala, præcipiuntur bona, conceduntur media, suadentur perfecta. Gregor. in Mor.

Scriptura sacra mentis oculis quasi speculum quoddam opponitur, ut ibi interna facies nostra videatur: ibi enim seceda, ibi purior nostra conspiciuntur, ibi sentimus, quantum proficimus, quantumue a profectu longedissimus. Greg. in prologo mor.

Omni scientiam atque doctrinam sacra scriptura transcendit, ut dicam, quod vera prædicat, quod ad coelestem patriam inuitat, quod à terrenis desideriis cor leuatis euocat, quod dictis obsecrationibus fortes exercet, & paruulis humilis sermone blanditur. Nec igitur clausa est, ut pauca debeat, nec sic patet, ut videri faciat, sed via fastidium tollit, & tanto plus diligitur, quanto amplius meditatur. in Mor.

Tanta ac talis est diuinae scripturae sublimitas, vt non solum verba, quae à sanctis vel ab ipso Domino dicta referuntur, sed etiam circumstantiae rerum, quae simpliciter politae videntur, spiritalibus sint plena mysteriis. in homil.

In scripturis ignorans inuenit quid dicitur, contumax quid timeat, laborans præmia, pusillanimus medicinis iustitiae cibos, qui est pinguem non facium animam, mori tamen non permittunt. Qui autem magni est animi, inuenit ibi spirituales escas, quae perducant eum prope ad angelorum naturam, qui vero est vulneratus à Diabolo, inuenit ibi cibos medicinales, & salutem per poenitentiam. Chrysostomus super Mat. the. c. 4.

Qui sunt in Christi anime, conferant se ad scripturas, quia nulla alia probatio poterit esse verae Christianitatis, quam scripturae diuinae. in Mat. the. hom. 49.

Si quis eorum, qui dicuntur habere Spiritum sanctum, dicat aliquid ex seipso, & non ex Euangelis, ne credite. Manes dicit, quod Sol & Luna opifices sunt. Vbi legisti haec: ex quo non legit hæc scripta, sed à seipso loquitur, manifestum est, quod non habet Spiritum sanctum. idem de S. & ador. Spirit.

Si quid vel dicitur, vel ignorare opus sit, in scripturis discemus. in 2. ad Timoth. hom. 9.

Cuncta, quae tradita sunt per legem, per Prophetas, per Apostolos, per Euangelistas, suscipimus, cognoscimus, veneramus, nil ultra illa perquirentes. idem lib. 1. c. 1.

Omnis latitudo scripturarum in Oratione Dominica & Symboli breuitate concluditur. Isidor. lib. 1. de summo bono.

Geminum confert donum lectio sanctarum scripturarum, siue quia mentis intellectum erudit, seu quod à mundi vanitate abstrahit hominem ad amorem Dei perducit. ibid. li. 3.

Quanto magis quisque in sacris eloquiis assiduus fuerit, tanto excis vberiore intelligentiam capit. ibid.

Quid prodest in mundanis proficere doctrinis, & marcescere in diuinis? eadem sequi signa, & caelestia fastidire mysteria. Cauendi igitur sunt tales libri, & propter amorem sanctarum scripturarum vitandi: qui exterius eloquentia verborum nitent & interioris vacui virtutis sapientia manent. Eloquia autem sacra exterius in corrupta verbis apparent, intrinsecus autem mysteriorum sapientia fulgent. ibid. libris genti.

Patet, quod scripturae sufficienter continet doctrinam necessariam vitori. Scotus in Lombard.

Nihil in hac vita dulcius sentitur, nihil sic animum contra tentationem ab amore mundi separat, nihil sic animam ad omnes operationes roborat, nihil ita hominem excitat & adiuuat ad omnes opus, & ad omnem laborem ac studium sacrae scripturae. Aug. lib. de anima.

Ad sacrae scripturae cognitionem opus est intima compunctione, potius quam profunda inuestigatione, suspiriis, quam argumentis, crebris gemitibus, quam copiosis argumentationibus, lachrymis, quam sententiis, oratione, quam lectione, gratia lachrymarum, quam scientia literarum caelestium potius contemplatione, quam terrenarum occupatione. ibid.

In refectorio sacrae scripturae tres mensae, id est, tres intellectus diuinae scripturae ponuntur, videlicet, historialis, mysticus & moralis. Prima mensa simplicibus, secunda doctioribus, tertia communis est vtriusque. In prima cibus est grossior, in secunda subtilior, in tertia dulcior. Prima continet saporem exemplorum, secunda vim mysteriorum, tertia dulcedinem mo-

... si diuinarum scripturarum vacillet auctoritas. De doctrina Christiana... et diuinitus inspiratae scripturae ad veritatis in... Hilarius de... contenti sumus. Hilarius de... eloquia discutere ac polire debemus, to... lucussille ipse ritualis cibi in omnes... Ambrosius de Cain & Abel... diffundat. Ambrosius de Cain & Abel... velle ad corrigendum, pulchra con... diuina vice ipse culti, forda corrigendo, pulchra con... facienda: scriptura enim speculum est, for... Hieronymus in epistol. ad Da... & corrigi docens. Hieronymus in epistol. ad Da... Aristotelis a gumenta... Tullianae eloquentiae ducendum est r... Quinilianus Boetius & scholari declamatione mul... & quotidianae similitudinis, & nulla lucubrati... necessaria est, quae rem exhaeret, sensum edifi... Hieronymus in epistol. ad Demost. r... Paulum Christum Dei virtus est, & Dei fa... virtutem eiusque sa... scripturas, nec Dei virtutem eiusque sa... ignorantia scripturarum ignorantia Christi est. in... spiritus vnitate... Propetarum, Euangelii & Apo... de scripturis sanctis... scripturarum, qua tradi... percutit gladius verbi Dei. in... in legendis scripturis, sed in his... mulierculae hoc inter... scripturas, in eis se puerit... Caterum, si quod tu edificas, ego... scripturas tenent, quam tuas sermo, qui va... postea dicitur, abscindatur, nec... eadem facilitate... cogitatio claudicat... diuinae semper in manibus, & iugiter mente vo... Dei memoria tenere, & o... non enim auditores legis tult sunt, sed factores, &c. ibi... postea vero per Dei... fundamentum & co... de scripturis solis... Tertullus de resurr... in testimonium vocare: sen... non habent fidem... non est sanctificatum: sic o... non est scitus. in Matthe... signumque super... aliquid velit reit... cum Dominus... alienum autem non... id testimonio diuinarum li... fides autem ex audi... quicquid extra... in peccatum est. it... inspiratae à Deo scripturae, & apud quos inue... illis omnis veritatis ad... scripturae. idem epist. 80... tam verborum quam rerum... scripturae, alia praetermissa, scripta nul... sunt, regu... Omnia mihi licent, sed non omnia... ad P. Vincent.

rum. Prima facit miratulis, secunda figuris, tertia verbis. *ibidem libro 3.*

In sacra scriptura quicquid docetur, veritas, quicquid precipitur bonitas, quicquid promittitur, felicitas est. Nam Deus Veritas est sine fallacia, Bonitas sine malitia, Felicitas sine miseria. *ibid.*

Verè coruscus liber Psalmorum, sermo lampadis, cura fauciat cordis fatuus interioris hominis, occultarum lingua virtutum, quæ superbòs humilitati inclinat, reges pauperibus subdit, affabilitate parvulos nutrit. *Gastrod. sup. Psal. in prologo.*

Schola cœlestis, eruditio vitalis, auditorium veritatis, disciplina certissima singularis, quæ discipulos occupat sensibus fructuosis nõ inanium lenocinatione verborum. *Idem super Psal. 15.*

Alleluia, huius verbi tantus honor est, vt cum sit in Hebræa lingua reconditum, nullo tamen constet alio sermone translaturum: hoc tenet cuncta natio terrarum: & quicquid est deditum Deitati, dignitatem huius nominis pia deuotione veneratur. *Super Psal. 147.*

Recurrendum est ad solas sacras scripturas, vt vitam æternam adipiscamur. *P. de Alisco in sent.*

Scurrilitas.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

Scurrilitas, Græce *σκιρτης*, & *σκιρτα*, scurra dicitur. Est autem scurrilitas ocularitas, ex defectu rationis non volentis cohibere gestus exteriores. *secund. B. Thom. secunda Sec. q. 148. art. 6. c. 2.* Turpis & procax dicacitas dici etiam potest scurrilitas, quæ neque locum, neque tempus, neque personas respicit, sed impudenter effutit quæ stultis risum, sapientibus dolorem exci. ant.

Scurra is dicitur, qui magis quam oportet risum mouet, & conerosus est. Nam risum securus magis cogitat, quemadmodum mouere illum queat, quam quemadmodum honeste loquatur, ne quemquam offendat. *secund. Arist. lib. 4. in hic.*

Scurrilitas differt à stultiloquio: quia scurrilitas refertur ad lasciuiam affectu: stultiloquium vero ad indiscretionem rationis. Et proprie accepta est filia luxurie. De hac Paulus ad Ephes. 5. non nominat: in vobis turpitudinem, aut stultiloquium, aut scurrilitatem, quæ ad rem non pertinet, id est nullus est utilitatis. *ex Ale. 3. tit. eod.*

Scurrilitas pertinet ad verba ratione inhonestatis. Multiloquium vero ratione superfluitatis. *secund. B. Thom. secunda Secun. q. 35. art. 5.*

Scurra à sequendo dici videtur, quod domos diuitem sequatur, & est, qui risum ab audientibus captat, non salua dignitate personæ: à scurra dicitur scurrile, quod est ridiculum cum turpitudine, & scurrilitas turpis, & procax dicacitatis, & scurriliter procaxiter.

SENTENTIÆ BIBLICÆ.

Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut auaritia nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos, aut turpitudinem, aut scurrilitatem, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio. *Ephes. 5. v. 4.*

SENTENTIÆ PHILOSOPHICÆ.

Scurræ & importuni sunt, qui ridiculis excidunt adeo, vt student potius mouere risum, quam honeste loqui, & dolore cum non afficere, quem caullantur. *Aristoteles quarto Ethicorum, capite se primo.*

Scurra est, qui cuncta, & omnino inessendum esse existimet. *Idem in 2. mor. c. 28.*

SIMILITUDO.

Thrueri. Quemadmodum corpus inefatur variis condimentis, Sic animus intoxicatur scurrilibus iocis, & lacius cantilenis. *in 4. poph. 33.*

Vide, Ludum, Stultitia.

Seculum.

DEFINITIONES ET ETYMOLOG.

Seculum proprie tempus & ætatem significabat longam, quam æuam dicimus, & per synocpen seculum dicimus. Vnius hominis ætas: & aliquoties spatium centum annorum. A seculum fit secularis.

Secularis, Græce *σαιρικός*, & *σαιρ*, & *αιρ*, Æuam dicitur. Seculum nihil aliud est, quam periodus cuiuslibet rei, pro quo aliquan-

do ponitur æuam vel æuicernum. *secundum B. Thom. in prima 10. art. 2.*

LOCI BIBLICI.

Seculum, Græcis *αιρ*, Hebræis *דור*. Primo, interduum clarat, quod à condito mundo. *Abraham 3. 21.* Secundo, interduum æterno, seu tempus perpetuum & æternum. *Genes. 2. 25.* Tertio, interduum non perpetuum, sed longum tempus significat, aut multum. *Exod. 21. 6.* Dentes. 15. 17. vbi significat quod vsque ad annum lubilzum, vt patet ex *Leuit. 25. 39.* *Jerem. 2. 25.* Quarto, interduum tempus vite ælicuius. *Ysa. 119. 32.* Capitur etiam seculi vxor pro deo, & altissima illa vxor vita, & miserima condicione extra Christum. 2. *Corinth. 1. 4.* Significatione saepe solet mundi & tenearum nomen videri hominibus etiam non reuatis capitur. *Rom. 11. v. 2.* ad finem culi. *Ecc. 12. v. 5.* id est, ad sepulchrum, quod est domus mortis, ponitur in seculum.

PATRYM SENTENTIÆ.

Non medio e periculum est, cum habecastana clogit, diad que seculi sunt, lacumbit virtuti seculi, qui de periculo torio Dei. *Ambr. in Psal. 118.*

Hunc mundus accipit, qui ad desideranda inuisibilia seculi dilant, tanto magis sinuo magis foris per seculum seculi dilatant, tanto magis sinuo cordis ab eius receptione argeat. *Greg. 1. 4. mor.*

Sicut homo graues habens oculos melius in loco tereno quam in sole positus videt: sic homo terrenus in terrenis actus, & in spiritualibus cœcus. *Chrys. super Math. 6.*

Hi sunt martyres seculi, mundi professores, discipuli seculi, lites eloquii, per multas siquidem tribulationes intrant in vitam æliorum: hi autem per multas tribulationes promouentur in vitam æternam. *1. Cor. 13. 12.*

Vide, Actus, Tempus.

Securitas.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Securitas, Græce *ασφαλεια*, & *ασφαλεις*, securitas dicitur. Est autem securitas, perfecta, quæ animi à timore, & a B. Thom. secunda Secunda q. 129. art. 7.

Securitas op. ponitur timori, priuatiue tamen. Audacior timor, & securior animus eundem prima Secunda q. 45. art. 11.

Securitas non est idem quod fortitudo, sed est conditio & magnanimitatis, si fit, quando, & in quibus debet. *secund. in prima Secunda q. 129. art. 7.*

Securus dicitur, quasi sine cura, quasi seorsim à cura, quando pro contemptore accipitur. *Virg. de arborum cultura. 2. Paral. 20. 20.* securitas mentis optima, *Proverb. 15. 15.* securus promissa. *Leuit. 25. 18.* & 26. 6.

BIBLICI LOCI.

Securitas nimia cauenda, *Prou. 28. 14.* securitas Sathane adempta, *Marth. 12. 44.* vbi securitas & otium videntur allegari signari, quorum illa aditum Satane patefacit, illud autem iam ad se vitro allicit. Securitas vera ex legobediencia. *2. Paral. 20. 20.* securitas mentis optima, *Proverb. 15. 15.* securus promissa. *Leuit. 25. 18.* & 26. 6.

PATRYM SENTENTIÆ.

Senti de Augustino quicquid libet, sola me in oculis hominibus non accipiet. *August. ad Secundum Manicheum. 2. 1. 3. c. 1. Senti.*

Nemo securus debet esse in vita ista, quæ tota tentationatur, vt qui fieri potuit ex deteriori melior, non fiat etiam ex deterior. *August. lib. 16. confess.*

Nemo securus est in his bonis, quæ potest iniurias amittere, & tatem autem atque sapientiam nemo amittit inuites. *Dial. 1. lib. 2.*

Nunquam securus cum thesauro lato tenetur in claustrum vnã cavernam habitans cum lupo tutus est agnus. *Securus penetrari, qui hostem proprium in suas partes induit, & in seculum sibi gladium ipse supponit, qui locum habitantis suæ in ingressibus retrahit. Hier. de cohab. cler. & mulier.*

Sæpe mens, dum virtutis suæ securitate resolutur, in illa uersatio inopinata culpæ telo perforatur, & inde à Deo in longe fit: vnde ei ad tempus sine cautela custodia propinquat. *Greg. in Mor.*

In casum munita sunt cætera, quum locus vnus, de quo tunc tet aditus, non est munitus. *ibid.*

Sæpe quem tentationis certamen superare non valuit, securius securitas frauit. *in Moral.*

Debet in se esse securitas, sed etiam timor in conseruatione illa certans foueat, & torpentes pungat. *ibid.*

Quibusdam sæpe magnitudo virtutis occasio fuit perditionis, vt cum de confidentia vnium inordinate securi essent, per negligentiam inordinate morentur. Mater enim negligentia esse securitas. Videndo ergo meretricem, id est, Magis